

Dosar nr. .

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA I PENALĂ

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din data de 27.06.2022

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București este reprezentat prin **procuror**.

Pe rol se află judecarea cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București, precum și către inculpații** și împotriva sentinței penale nr. din data de 04.06.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București, în dosarul nr. .

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns apelanții-intimați-inculpați și , personal și asistați de apărător ales, avocat , conform împuternicirii avocațiale nr. , aflată la fila 23 dosar, precum și intimatul-inculpat , personal.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Curtea, din oficiu, pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă, în situația unei infracțiuni comisă sub imperiul Codului penal în vigoare, audierea în calitate de inculpat efectuată de procuror anterior deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, reprezintă un act de procedură întreruptiv a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal”, respectiv suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Apărătorul ales al apelanților-intimați-inculpați și , având cuvântul, arată că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în sensul pun în discuție de instanță, din oficiu.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită admiterea sesizării ÎCCJ cu întrebarea astfel cum a fost formulată de instanță, apreciind că audierea în calitate de inculpat reprezintă un act de procedură întreruptiv, având în vedere calitatea în care este audiat și împrejurarea că persoana are cunoștință de procesul ce se desfășoară în ceea ce o privește. De asemenea, solicită suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

CURTEA

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea unei chestiuni de drept:

Expunerea succintă a cauzei :

Prin sentința penală nr. din data de 04.06.2021, pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în temeiul art. 396 alin. (1) și (2) C.proc.pen., cu referire la art. 228 alin. (1) C.p., cu aplic. art. 35 alin. (1) C.p. și art. 77 lit. a) C.pen. (trei acte materiale) a condamnat pe inculpatul la 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt.

În baza art. 67 alin. (1) C.pen., cu referire la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. a interzis inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile

publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. (1) C.pen., rap. la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., a interzis inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

În baza art. 91 C. pen. a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, pe durata unui **termen de supraveghere de 4 ani**, termen stabilit în condițiile art. 92 C. pen. și care va curge de la data rămânării definitive a prezentei sentințe.

În baza art. 93 alin. (1) C. pen. a obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Ilfov, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) C. pen. a impus inculpatului să execute obligația de a frecventa un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune Ilfov sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) C. pen. pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei comunei Cernica sau în cadrul Poliției Cernica, pe o perioadă de 90 de zile, cu excepția cazului în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă.

Conform art. 94 alin. (1) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute la art. 93 alin. (1) lit. c)-e) se comunică Serviciului de Probațiune Ilfov.

Conform art. 94 alin. 2 C.pen., supravegherea executării obligației prevăzute la art. 93 alin. 2 lit. b) C.pen. se face de către Serviciul de Probațiune Ilfov.

Conform art. 94 alin. (3) C. pen., Serviciul de Probațiune Ilfov va lua măsurile necesare pentru a asigura executarea obligațiilor prevăzute de art. 93 alin. (2) lit. b) și alin. (3) C.pen.

Potrivit art. 404 alin. (2) C.proc.pen. și art. 91 alin. (4) C. pen. a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 alin. (1), (2) și (4) C. pen., cu privire la cazurile care atrag revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În temeiul art. 66 alin. (1) lit. b) C.pen., pedeapsa complementară, constând în interzicerea pe o perioadă de 2 ani a exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., menționate în cuprinsul prezentei, se va executa de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Pedeapsa accesorie, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., menționate în cuprinsul prezentei, se va executa în caz de revocare ori anulare a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale.

În temeiul art. 396 alin. (1) și (2) C.proc.pen., cu referire la art. 48 C.pen. rap. la art. 228 alin. (1) C.pen., cu aplic. art. 35 alin. (1) C.pen., art. 41 alin. (1) C.pen. și art. 77 lit. a) C.pen. (două acte materiale), a condamnat pe inculpatul la pedeapsa închisorii de 1 an pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de furt.

În baza art. 67 alin. (1) C.pen., cu referire la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. a interzis inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. (1) C.pen., rap. la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., a interzis inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

A constatat că inculpatul a săvârșit infracțiunea de complicitate la furt prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 228 alin. (1) C.pen., cu aplic. art. 35 alin. (1) C.pen., art. 41 alin. (1) C.pen. și art. 77 lit. a) C.pen., în termenul de încercare de 3 ani al suspendării condiționate a executării pedepsei de 1 an închisoare aplicată prin sp. nr. pronunțată în ds. nr.

de către Judecătoria Sectorului 2 București, definitivă prin nerecurare la data de 09.01.2012, pentru săvârșirea infracțiunii de părăsire a locului accidentului prev. de art. 89 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002.

În temeiul art. 15 alin. 2 din Legea nr. 187/2012 rap. la art. 83 V.C.pen., a revocat suspendarea condiționată a executării pedepsei de 1 an închisoare aplicată prin sp. nr. pronunțată în ds. nr. de Judecătoria Sectorului 1 București,

definitivă prin nerecurare, pentru săvârșirea infracțiunii de părăsire a locului accidentului prev. de art. 89 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002.

În temeiul art. 43 alin. (1) C.pen. a adăugat la pedeapsa închisorii de 1 an închisoare, aplicată prin sentință pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de furt prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 228 alin. (1) C.pen., cu aplic. art. 35 alin. (1) C.pen., art. 41 alin. (1) C.pen. și art. 77 lit. a) C.pen., pedeapsa de 1 an închisoare, aplicată prin sp. nr. pronunțată în ds. nr.

de Judecătoria Sectorului 1 București, definitivă prin nerecurare, pentru săvârșirea infracțiunii de părăsire a locului accidentului prev. de art. 89 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002, fiind stabilită o pedeapsă rezultantă de 2 ani închisoare.

În temeiul art. 45 alin. (1) C.pen. a aplicat pe lângă pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare, pedeapsă complementară prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. pe o perioadă de 2 ani.

În temeiul art. 45 alin. (5) rap. la art. 45 alin. (3) lit. b) C.pen. a aplicat pe lângă pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare, pedeapsa accesorie prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C. pen..

În baza art. 91 C. pen. a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, pe durata unui **termen de supraveghere de 4 ani**, termen stabilit în condițiile art. 92 C. pen. și care va curge de la data rămânării definitive a prezentei sentințe.

În baza art. 93 alin. (1) C. pen. a obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune București, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) C. pen. a impus inculpatului să execute obligația de a frecventa un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune București sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) C. pen. pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului Sector III sau în cadrul Administrației Domeniului Public București-Sector III, pe o perioadă de 90 de zile, cu excepția cazului în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă.

Conform art. 94 alin. (1) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute la art. 93 alin.(1) lit.c)-e) se comunică Serviciului de Probațiune București.

Conform art. 94 alin.2 C.pen., supravegherea executării obligației prevăzute la art. 93 alin. 2 lit.b) C.pen. se face de către Serviciul de Probațiune București.

Conform art. 94 alin. (3) C. pen., Serviciul de Probațiune București va lua măsurile necesare pentru a asigura executarea obligațiilor prevăzute de art. 93 alin. (2) lit. b) și alin. (3) C.pen.

Potrivit art. 404 alin. (2) C.proc.pen. și art. 91 alin. (4) C. pen. a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 alin. (1), (2) și (4) C. pen., cu privire la cazurile care atrag revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În temeiul art. 66 alin. (1) lit. b) C.pen., pedeapsa complementară, constând în interzicerea pe o perioadă de 2 ani a exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., menționate în cuprinsul prezentei, se va executa de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Pedeapsa accesorie, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., menționate în cuprinsul prezentei, se va executa în caz de revocare ori anulare a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale.

În temeiul art. 396 alin. (1) și (2) C.proc.pen., cu referire la art. 48 C.pen. rap. la art. 228 alin. (1) C.pen., cu aplic. art. 35 alin. (1) C.pen. și art. 77 lit. a) C.pen. (două acte materiale), a condamnat pe inculpatul la 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de furt.

În baza art. 67 alin. (1) C.pen., cu referire la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. a interzis inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. (1) C.pen., rap. la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., a interzis inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

În baza art. 91 C. pen. a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, pe durata unui **termen de supraveghere de 2 ani**, termen stabilit în condițiile art. 92 C. pen. și care va curge de la data rămânerei definitive a sentinței.

În baza art. 93 alin. (1) C. pen. a obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Ilfov, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) C. pen. a impus inculpatului să execute obligația de a frecventa un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune Ilfov sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) C. pen. pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Bragadiru sau în cadrul Școlii generale nr. 1 Bragadiru, pe o perioadă de 90 de zile, cu excepția cazului în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă.

Conform art. 94 alin. (1) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute la art. 93 alin. (1) lit. c)-e) se comunică Serviciului de Probațiune Ilfov.

Conform art. 94 alin. (2) C.pen., supravegherea executării obligației prevăzute la art. 93 alin. 2 lit. b) C.pen. se face de către Serviciul de Probațiune Ilfov.

Conform art. 94 alin. (3) C. pen., Serviciul de Probațiune Ilfov va lua măsurile necesare pentru a asigura executarea obligațiilor prevăzute de art. 93 alin. (2) lit. b) și alin. 3 C.pen.

Potrivit art. 404 alin. (2) C.proc.pen. și art. 91 alin. (4) C.pen. a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 alin. (1), (2) și (4) C.pen., cu privire la cazurile care atrag revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În temeiul art. 66 alin. (1) lit. b) C.pen., pedeapsa complementară, constând în interzicerea pe o perioadă de 2 ani a exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., menționate în cuprinsul prezentei, se va executa de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Pedeapsa accesorie, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., menționate în cuprinsul prezentei, se va executa în caz de revocare ori anulare a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale.

În temeiul art. 396 alin. (1) și (2) C.proc.pen., cu referire la art. 48 C.pen. rap. la art. 228 alin. (1) C.pen., cu aplic. art. 35 alin. (1) C.pen. și art. 77 lit. a) C.pen. (trei acte materiale), a condamnat pe inculpatul la 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de furt.

În baza art. 67 alin. (1) C.pen., cu referire la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. a interzis inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. (1) C.pen., rap. la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., a interzis inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, de a ocupa o funcție care implică exercitiul autorității de stat.

În baza art. 91 C. pen. a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, pe durata unui **termen de supraveghere de 4 ani**, termen stabilit în condițiile art. 92 C. pen. și care va curge de la data rămânării definitive a prezentei sentințe.

În baza art. 93 alin. (1) C. pen. a obligat inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune București, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) C. pen. a impus inculpatului să execute obligația de a frecventa un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune București sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) C. pen. pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului Sector II sau în cadrul Administrației Domeniului Public București-Sector II, pe o perioadă de 90 de zile, cu excepția cazului în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă.

Conform art. 94 alin.(1) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute la art. 93 alin.(1) lit.c)-e) se comunică Serviciului de Probațiune București.

Conform art. 94 alin. (2) C.pen., supravegherea executării obligației prevăzute la art. 93 alin. (2) lit.b) C.pen. se face de către Serviciul de Probațiune București.

Conform art. 94 alin. (3) C. pen., Serviciul de Probațiune București va lua măsurile necesare pentru a asigura executarea obligațiilor prevăzute de art. 93 alin. 2 lit. b) și alin. 3 C.pen.

Potrivit art. 404 alin. 2 C.pr.pen. și art. 91 alin. 4 C. pen., a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 alin. (1), (2) și (4) C. pen., cu privire la cazurile care atrag revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În temeiul art. 66 alin. (1) lit. b) C.pen., pedeapsa complementară, constând în interzicerea pe o perioadă de 2 ani a exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., menționate în cuprinsul prezentei, se va executa de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Pedeapsa accesorie, constând în interzicerea exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen., menționate în cuprinsul prezentei, se va executa în caz de revocare ori anulare a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. d rap la art.112 alin 1 lit. e, alin. 5 C.pen., a dispus confiscarea sumei de 2266,34 lei de la inculpați.

În temeiul art. 25 alin. (6) C.proc.pen, a lăsat nesoluționată acțiunea civilă formulată de către partea civilă , cu sediul în , camera , (radiate ca urmare a fuziunii prin absorbție cu societatea).

În baza art. 274 alin. (1) și (2) C.proc.pen., instanța a stabilit cheltuieli judiciare față de stat în cuantum de 5500 de lei (4000 de lei fiind cheltuielile efectuate pe parcursul urmăririi penale) și a obligat pe fiecare inculpat la plata cheltuielilor judiciare în cuantum de 1375 de lei, avansate de stat.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut, în fapt, în esență, următoarele:

Prin **rechizitoriul nr.** din data de **18.10.2018** emis de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București, înregistrat pe rolul instanței la data de **25.10.2018** sub număr de dosar , s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii de furt prev. de art. 228 alin. (1) C.pen., cu aplic. art. 35 alin. (1) C.pen. și art. 77 lit. a) C.pen. (trei acte materiale), pentru săvârșirea infracțiunii de

complicitate la furt prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 228 alin. (1) C.pen., cu aplic. art. 35 alin. (1) C.pen., art. 41 alin. (1) C.pen. și art. 77 lit. a) C.pen. (două acte materiale),
pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la furt prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 228 alin. (1) C.pen., cu aplic. art. 35 alin. (1) C.pen. și art. 77 lit. a) C.pen. (două acte materiale) și
pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la furt prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 228 alin. (1) C.pen., cu aplic. art. 35 alin. (1) C.pen. și art. 77 lit. a) C.pen. (trei acte materiale).

În esență, conform actului de sesizare, din probele administrate în cursul urmăririi penale a rezultat următoarea situație de fapt:

Inculpatul , în calitate de angajat al , -sucursala ,
la data de 16.09.2014, ora 17:35, împreună cu inculpatul , angajat al firmei de transport , și ajutat de inculpatul , angajat al firmei de pază ,
la data de 26.09.2014, ora 18:25, împreună cu inculpatul , angajat al firmei de transport , și ajutat de inculpatul , angajat al firmei de pază , și în data de 26.09.2014, ora 20:15, împreună cu inculpații și , angajați ai firmei de transport , și ajutat de inculpatul , angajat al firmei de pază , a părăsit incinta -sucursala , cu mai multe produse, fără a le achita, și anume 8 calorifere (16.09.2014, ora 17:35), coșul de cumpărături și setul Compact Family (26.09.2014, ora 18:25) și o aplică de exterior Milano (26.09.2014, ora 20:15).

Inculpatul , în calitate de angajat al firmei de transport , la data de 16.09.2014, ora 17:35, împreună cu inculpatul , angajat al firmei de pază , și la data de 26.09.2014, ora 20:15, împreună cu inculpatul , angajat al firmei de transport , și cu inculpatul , angajat al firmei de pază , l-a ajutat pe să părăsească incinta -sucursala , cu mai multe produse, fără a le achita, și anume 8 calorifere (16.09.2014, ora 17:35) și o aplică de exterior Milano (26.09.2014, ora 20:15)

Inculpatul , în calitate de angajat al firmei de transport , la data de 26.09.2014, ora 18:25, împreună cu inculpatul , angajat al firmei de pază , și la data de 26.09.2014, ora 20:15, împreună cu inculpatul , angajat al firmei de transport , și cu inculpatul , angajat al firmei de pază , l-a ajutat pe să părăsească incinta -sucursala , cu mai multe produse, fără a le achita, și anume coșul de cumpărături și setul Compact Family (26.09.2014, ora 18:25) și o aplică de exterior Milano (26.09.2014, ora 20:15).

Inculpatul , în calitate de angajat al firmei de pază , la data de 16.09.2014, ora 17:35, împreună cu inculpatul , angajat al firmei de transport , la data de 26.09.2014, ora 18:25, împreună cu inculpatul , angajat al firmei de transport , și la data de 26.09.2014, ora 20:15, împreună cu inculpații și , angajați ai firmei de transport , l-a ajutat pe să părăsească incinta -sucursala , cu mai multe produse, fără a le achita, și anume 8 calorifere (16.09.2014, ora 17:35), coșul de cumpărături și setul Compact Family (26.09.2014, ora 18:25) și o aplică de exterior Milano (26.09.2014, ora 20:15)

În baza art. 346 alin. (2) C.proc.pen., instanța a constatat competența, legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul numărul al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București, privind pe inculpați, precum și legalitatea administrării probelor și efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății cu privire la inculpați.

Încheierea de ședința din data 19.04.2019 a ramas definitivă prin Încheierea nr. a Tribunalului București-Secția I Penală, prin care au fost respinse contestațiile formulate de către inculpații și la neîntemeiate.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel , în termenul legal ,Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București și inculpații

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 21.02.2022 data pronunțării fiind stabilită succesiv, în final la data de 17.06.2022.

Prin **decizia Curții Constituționale nr.358 din 26 mai 2022 publicată în Monitorul Oficial nr.565 din 09.06.2022** s-a constatat că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt neconstituționale.

Examenul de admisibilitate a sesizării:

Constată că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este **admisibilă**, potrivit dispozițiilor art.475 Cod procedură penală, astfel:

Curtea este investită cu judecarea cauzei în apel iar, în conformitate cu art.552 Cod procedură penală, hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia astfel că este îndeplinită condiția impusă de art.475 Cod procedură penală privind soluționarea cauzei în ultimă instanță.

Curtea, din oficiu, a identificat o **chestiune de drept**, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și anume: ” Dacă, în situația unei infracțiuni comisă sub imperiul Codului penal în vigoare, audierea în calitate de inculpat efectuată de procuror anterior deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, *reprezintă un act de procedură întreruptiv a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal*”

De lămurirea acestei chestiuni depinde soluționarea pe fond a cauzei întrucât vizează însăși rezolvarea acțiunii penale.

Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

Prioritar, Curtea apreciază necesară o scurtă reluare a problemelor teoretice ce țin de instituția prescripției răspunderii penale:

Necesitatea apărării sociale reclamă o reacție promptă și inevitabilă față de orice infracțiune săvârșită prin tragerea la răspundere penală și sancționarea infractorului.Eficiența constrângerii penale depinde de operativitatea cu care este realizată, scopul său fiind cu atât mai bine îndeplinit cu cât intervine la un moment cât mai apropiat de acela al săvârșirii infracțiunii.

Aceasta impune descoperirea la timp a infractorilor și tragerea lor la răspundere penală, judecarea și condamnarea lor.Factorul timp este deci,esențial întrucât rezonanta socială a infracțiunii în conștiința publicului, urmele, probele sunt proaspete și vii în memoria martorilor și a infractorului însuși.

Viata arată însă că nu întotdeauna tragerea la răspundere penală și pedepsirea infractorilor se pot face în timp util iar trecerea timpului produce consecințe care pot afecta utilitatea constrângerii penale.

În aceste situații, din rațiuni de politică penală, a fost reglementată instituția prescripției penale.

Ca institutie de drept penal, prescriptia răspunderii penale este o cauză care înlătură incidența legii penale, urmărirea, judecarea și condamnarea infractorului pentru o infracțiune comisă datorită trecerii unui anumit termen de la săvârșirea acesteia, prevăzut de lege , în anumite condiții, termen în care nu a avut loc soluționarea cauzei privitoare la acea infracțiune, printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Potrivit naturii sale juridice prescripția răspunderii penale este pe planul dreptului penal o **cauză de stingere a răspunderii penale** iar pe planul dreptului procesual penal o **cauză care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale**.Aceasta înseamnă că încetează dreptul statului de a trage la răspundere pe infractor și a-i aplica o pedeapsă , prescripția operând ca o cauză cu generală aplicabilitate în cazul infracțiunilor, cu excepția celor declarate de lege imprescriptibile.

In reglementarea prescripției stabilirea termenelor reprezintă un element esențial. Termenele de prescripție sunt determinate în raport cu gravitatea infracțiunilor exprimate în pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată.

Prin urmare, legea reglementează expres termenele de prescripție (art.154 alin (1) Cod penal) și calcularea termenelor de prescripție (art.154 alin(2) Cod penal).

Intrucât temeiul prescripției răspunderii penale îl constituie stingerea treptată a rezonanței sociale a faptei și uitarea ei odată cu trecerea timpului, tot prin lege a fost reglementată și **întreruperea cursului termenului de prescripție**, prin îndeplinirea, în cadrul termenului de prescripție prevăzut de lege a unor acte care readuc în conștiința socială rezonanța faptei și sentimentul de insecuritate.

Prin îndeplinirea actelor de tragere la răspundere penală efectul extinctiv al prescripției răspunderii penale se amână, cu fiecare act întreruptiv fiind reluat cursul prescripției prin începerea curgerii unui nou termen de prescripție.

Codul penal anterior a reglementat întreruperea cursului termenului de prescripție prin dispozițiile art.123 în conformitate cu care, curgerea termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act procesual care, potrivit dispozițiilor codului de procedura penală, trebuie să fie comunicat învinuitului sau inculpatului.

Deci, nu orice fel de acte procesuale puteau întrerupe cursul prescripției ci numai acelea care trebuiau să fie comunicate învinuitului sau inculpatului.

Astfel, conform reglementării din Codul penal anterior, doctrina penală a reținut că **acte de urmărire penală** cum ar fi punerea în mișcare a acțiunii penale, arestarea preventivă, efectuarea percheziției, prezentarea materialului de urmărire penală au efect întreruptiv și **acte de judecată penală** cum ar fi citarea inculpatului, comunicarea dispozitivului hotărârii, ascultarea inculpatului, rezolvarea unei cereri de către instanță, au de asemenea efect întreruptiv.

Acest efect întreruptiv înseamnă neluarea în calcul a timpului scurs de la săvârșirea infracțiunii până la data efectuării actului întreruptiv și **începerea curgerii din nou a termenului de prescripție calculat de la data actului întreruptiv.**

Astfel, legea prevede că după fiecare întrerupere începe să curgă din nou termenul de prescripție.

Întreruperea prescripției privește fapta săvârșită și deci produce efecte în rem (față de toți participanții).

Intrucât prin efectuarea de asemenea acte cu efect întreruptiv termenul de prescripție se reia de la capăt deplasându-se data la care se împlinește termenul prevăzut pentru ca prescripția să producă efecte iar continuarea efectuării acestor acte ar face ca, în mod practic, termenul de prescripție prevăzut de lege să nu fie niciodată împlinit, prin lege, s-a prevăzut, în mod expres, ca **prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni dacă termenul de prescripție pentru acea infracțiune a fost depășit** (art.124 Cod penal anterior- prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut la art. 122 este depășit cu încă o dată - forma modificată prin Legea nr 63 din 17 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal."

Dispoziția este preluată de Noul Cod penal în art. 155 alin (4) în conformitate cu care **termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.**

Întreruperea cursului prescripției răspunderii penale potrivit art.155 Noul Cod penal :

(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin **îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză.**

(2) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

(3) Întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii dintre ei.

(4) *Termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.*

(5) Admiterea în principiu a cererii de redeschidere a procesului penal face să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale.

Prin decizia nr.297 din data de 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial nr.518 din 25.06.2018 Curtea Constituțională a constatat că **soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal, este neconstituțională.**

În esență, s-a reținut că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal instituie o soluție legislativă de natură a crea persoanei care are calitatea de suspect sau de inculpat o situație juridică incertă referitoare la condițiile tragerii sale la răspundere penală pentru faptele săvârșite. Curtea Constituțională a constatat că prevederile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt lipsite de previzibilitate și, totodată, contrare principiului legalității incriminării, întrucât sintagma „oricărui act de procedură” din cuprinsul acestora are în vedere și acte ce nu sunt comunicate suspectului sau inculpatului, nepermițându-i acestuia să cunoască aspectul întreruperii cursului prescripției și al începerii unui nou termen de prescripție a răspunderii sale penale.

În considerente, (paragraf.34) Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă anterioară, prevăzută la art.123 alin.1 din Codul penal din 1969, **îndeplinea condițiile de previzibilitate** impuse prin dispozițiile constituționale analizate în prezenta cauză, **întrucât prevedea întreruperea cursului prescripției răspunderii penale doar prin îndeplinirea unui act care, potrivit legii, trebuia comunicat, în cauza în care persoana vizată avea calitatea de învinuit sau inculpat.**

Prin decizia Curtii Constituționale nr.358 din 26 mai 2022 publicată în Monitorul Oficial nr.565 din 09.06.2022 s-a constatat că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt neconstituționale.

Curtea a constatat că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art.147 din Constituție, **pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.**

Curtea a constatat că o astfel de consecință este rezultatul nerespectării de către legiuitor a obligațiilor ce îi revin potrivit Legii fundamentale și a pasivității sale, chiar și în ciuda faptului că deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție semnalau încă din anul 2019 practica neunitară rezultată din lipsa intervenției legislative.

Curtea a subliniat că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 **nu a fost înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau înlăturarea instituției întreruperii cursului acestor termene, ci alinierea dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal la exigențele constituționale.**

Astfel, Curtea a observat că termenele de prescripție generală reglementate de dispozițiile art.154 din Codul penal nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.

A arătat că legiuitorul a nesocotit prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, ignorând efectele obligatorii ale Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate mai grav generat de aplicarea neunitară a textului de lege „cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea”, care, în mod evident, nu prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale. Pentru restabilirea stării de constituționalitate este necesar ca legiuitorul să clarifice și să detalieze prevederile referitoare la încetarea cursului prescripției răspunderii penale, în spiritul celor precizate în considerentele deciziei anterior menționate.

Prin **Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.71/2022** publicată în Monitorul Oficial nr.531 din 30 mai 2022 s-a intervenit și s-a statuat că: la articolul 155 din Legea nr. 286/2009

privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului."

Curtea subliniază că în toate explicațiile teoretice ale codului penal român, în cursuri și comentarii pe temă, la care s-a aliniat, în mod constant și necontroversat practica judiciară, mari penaliști ai timpului de la remarcabilul Vintilă Dongoroz la Vasile Papadopol, George Antoniu, Costică Bulai, **întreruperea cursului termenului de prescripție a fost privită ca o cauză legală, obligatorie și absolută.**

S-a arătat că întreruperea cursului prescripției este **legală** întrucât actele întrerupătoare sunt expres prevăzute de lege, **obligatorie**, pentru că- dacă s-au efectuat acte întreruptive de prescripție, organele judiciare sunt obligate a le recunoaște efectul întrerupător și **absolută**, în sensul că produce efecte în cazul tuturor infracțiunilor pentru care răspunderea penală poate fi prescrisă.

Astfel, în toate cazurile, legea a prevăzut expres că au efect întreruptiv de prescripție actele care se comunică învinutului sau inculpatului.

Pentru a ști în privința căror anume acte există obligația de comunicare **doctrina- în mod unanim- a făcut trimitere la dispozițiile codului de procedură penală.** (Vintilă Dongoroz, Explicații teoretice ale codului penal român, vol.2 ediția a II-a revizuită. Editura Academiei Române, București 2003- filele 345 și urm; Vasile Papadopol, George Antoniu, Codul penal comentat și adnotat, Editura științifică, București 1972, filele 641 și urm).

O primă observație care se impune este aceea că textul art.155 alin(1) Cod penal a fost declarat neconstituțional întrucât era lipsit de previzibilitate și claritate în privința actelor cu efect întreruptiv.

A doua observație este aceea că termenul maxim de prescripție la care se poate ajunge prin întreruperea cursului prescripției ca și efectele întreruperii cursului prescripției- alin (2) , alin(3) și alin (4) ale art.155- **au rămas în fondul activ al legislației și nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.**

Curtea constată că, în considerentele deciziei (paragraful 68) instanța de contencios constituțional a arătat că, deși a sancționat soluția legislativă prevăzută de art. 155 alin. (1) din Codul penal deoarece aceasta prevedea că se poate întrerupe cursul prescripției prin efectuarea de acte procedurale care nu sunt cunoscute suspectului sau inculpatului, prin comunicare sau prin prezența acestuia la efectuarea lor, Curtea nu a impus ca toate actele care se comunică suspectului sau inculpatului sau toate actele care presupun participarea suspectului sau inculpatului să fie privite ca acte care sunt apte să întrerupă cursul prescripției răspunderii penale, stabilirea acestora intrând în competența legiuitorului, **cu condiția esențială ca acestea să îndeplinească exigențele menționate de către instanța de contencios constituțional.**

În opinia Curții, luând în considerare că până la apariția deciziilor Curții Constituționale referitoare la întreruperea cursului termenului de prescripție, în mod constant și necontroversat, s-a considerat că actele care trebuie comunicate învinutului/ suspectului sau inculpatului precum și actele efectuate în prezența acestora (creația doctrinei) **au efect întreruptiv de prescripție,**

Având în vedere considerentele pe care s-a întemeiat decizia 358/2022 din 26 mai 2022, audierea în calitate de inculpat reprezintă un act de procedură întreruptiv a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal întrucât acest act relevă în mod clar și previzibil existența și persistența acțiunii de tragere la răspundere penală a inculpatului.

Previzibilitatea și claritatea sunt asigurate prin aceea că inculpatul, în acest mod, cunoaște că reacția socială față de faptă și făptuitor își urmează cursul; că fapta și făptuitorul " se găsesc încă sub obiectivul conștiinței sociale" și deci nu sunt realizate condițiile pentru ca făptuitorul să fie scutit de răspundere penală.

Pentru aceste considerente, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție iar potrivit art.476 alin(2) Cod penal va suspenda pronunțarea asupra cauzei până la soluționarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art.476 alin(1) raportat la art.475 Cod procedură penală, din oficiu, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în situația unei infracțiuni comisă sub imperiul Codului penal în vigoare, audierea în calitate de inculpat efectuată de procuror anterior deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, *reprezintă un act de procedură întreruptiv a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal*

În temeiul art.276 alin(2) Cod procedură penală suspendă cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 iunie 2022.

PRESEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,